

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.303/2011/5.szám

A Kúria a dr. Hári Tibor ügyvéd által képviselt felperes neve felperesnek a dr. Knoll Judit jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Zala megyei Bíróság 2011. február 15-én kelt 8.K.20.084/2011/3. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Zala Megyei Bíróság 8.K.20.084/2011/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 125.400 (százhuszonötezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesnél az adóhatóság 2004. 2005. éveket érintően személyi jövedelemadó és egészségügyi hozzájárulás adónemben vizsgálatot végzett, melynek eredményeképpen vagyonmérleg felállítása után becslési eljárásban milliós nagyságrendű adóhiányt állapított meg a felperes terhére. A 2009. február 11-én kelt 2899144375 számú és az első fokú határozatot - az első fokra is kiterjedően - helybenhagyó másodfokú alperesi határozatot a Zala Megyei Bíróság 7.K.20.478/2009/11. számú ítéletével hatályon kívül helyezte. Az ítélet rögzítette, hogy nem vitásan az alperesi eljárásban alkalmazott becslés jogalapja fennállt. Valósak voltak azok a tagi hitelek, melyeket a felperes a cégének nyújtott és melyek forrását nem tudta igazolni (az általa felajánlott bizonyítékok elégtelenek, illetőleg alkalmatlanok voltak az ellenbizonyításra). Az is rögzíthető tényként, hogy nem könyveléstechnikai kérdésekről volt szó a megállapított problémákkal kapcsolatban, ezért az adóhatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban Art.) 108., 109. §-ait helyesen alkalmazta. Rögzítette tehát a megyei bíróság, hogy a felsorolt kérdéseket a megismételt eljárásban már nem kell vizsgálni. Arra irányulóan adott

instrukciót a bíróság, hogy a megismételt eljárásban az adóhatóságnak nyilatkoznia kell a felperes házastársát, hogy a házastárs jövedelme is felhasználásra került-e a tagi kölcsönöknél, mert ha igen, akkor a házastársnál is kapcsolódó vizsgálatot kell lefolytatni, és adott esetben erre figyelemmel a forráshiány összegét korrigálni.

A megismételt eljárásban hozott új első fokú határozat 2010. október 13-án 2905792112 számon a feleséggel közös, 2003-2006 éveket érintő vagyonmérleg felállítása alapján megállapította a jelzett adónemekben az adóhiány módosított összegét, és kirotta ennek jogkövetkezményeit.

A másodfokú hatóság a fellebbezés nyomán 2010. december 8-án 3758272866 számú határozatával az első fokú határozatot megváltoztatta, mivel a felperes házastársánál keletkezett 2005. évi forrástöbblet levonása a végösszegeből elmaradt, amely miatt csökkenteni kellett a felperest terhelő adóhiány összegét. Ennek eredményeképpen a végleges másodfokon megállapított forráshiány 1.831.864 Ft-ot tett ki, ehhez képest a módosított személyi jövedelemadó hiány 396.108 Ft-ban, a módosított Eho adóhiány pedig 201.505 Ft-ban került megállapításra. Ennek megfelelően csökkentek a járulékok is.

A másodfokú határozattal szemben a felperes keresetet nyújtott be a bírósághoz, azonban abban nem az új határozatban foglalt megállapításokat vitatta, hanem az eredeti keresetben foglaltakat ismételte meg. Így álláspontja szerint a becslés jogalapja nem állt fenn, a tagi hitelnyújtás nem alapozhat meg becslési eljárást, ezért helytelenül alkalmazta az adóhivatal az Art. erre vonatkozó szabályait, és állította, hogy bizonyítani tudta, hogy nem volt forráshiánya.

A kereset nyomán eljáró Zala megyei Bíróság 8.K.20.084/2011/3. számú ítéletével a keresetet elutasította. Kifejtette az ítélet az indokolásában, hogy az adóhatóságnak a megismételt eljárásban az ítélet utasításait kellett végrehajtania, ez kizárólag a házastárs kapcsolódó vizsgálata lefolytatásának szükségességét tartalmazta. Minden másban helyes volt az alapeljárásban hozott döntés, azokat a kérdéseket nem kellett újra vizsgálni. E kötelezettségét az alperes teljesítette, a házastárs figyelembe vehető jövedelmével csökkentette a fedezethiányt. A felperes az ismételt keresetében nem ezt vitatta, hanem visszament az alapügyben kifogásolt kérdésekhez, amit viszont már nem tehetett meg, mert anyagi jogerővel bíró ítélettel eldöntött kérdéseket nem lehet ismét vita tárgyává tenni. Ennél fogva figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban Ket.) 111. § (3) bekezdésére és a Pp. 229. § (1) bekezdésére, a keresetben foglaltak érdemi újra-vizsgálatára nincs mód. A határozat nem volt jogszabálysértő, az végrehajtotta a bíróság instrukcióit.

A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében immár harmadszor ugyanazon okokat sorakoztatta fel azon álláspontja alátámasztására, mely szerint az adóhivatali döntések, illetőleg a bíróság ítélete jogszabálysértő, a keresetlevéllel szinte szó szerint megegyező érveit ismételte meg bővebben. Kérte a jogerős ítélet megváltoztatását, illetve hatályon kívül helyezését és az alperes határozatának az első fokú határozatra is kiterjedő hatállyal való hatályon kívül helyezését, és az adóhatóság új eljárásra történő kötelezését. Kérte továbbá annak megállapítását, hogy a vizsgált időszakban nincs forráshiány, ezért mellőzni kell a jegyzőkönyvi és határozati megállapításokat az adóhiány, a bírság és a pótlék törlése mellett. Megsértett jogszabályként az Art. 108-109. §-ait és a Pp. 164. § (1) bekezdését jelölte meg.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Ket. 111. § (3) bekezdés értelmében: „A hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti, a megismételt eljárás és a határozathozatal során annak megfelelően köteles eljárni.”

A Pp. 229. § (1) bekezdés alapján: „A keresettel érvényesített jog tárgyában hozott ítélet jogereje kizárja, hogy ugyanabból a tényalaphból származó ugyanazon jog iránt ugyanazok a felek - ideértve azok jogutódait is - egymás ellen új keresetet indíthassanak, vagy az ítéletben már elbírált jogot egymással szemben egyébként vitássá tehessék (anyagi jogerő).” A Pp. 275. § (1), (2), (3) bekezdései szerint: „A felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül, kivéve, ha a pert hivatalból megszünteti, vagy ha a határozatot hozó bíróság nem volt szabályszerűen megalakítva, illetve a határozat meghozatalában olyan bíró vett részt, akivel szemben a törvény értelmében kizáró ok áll fenn. Ha a felülvizsgálni kért határozat a jogszabályoknak megfelel, vagy olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.”

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság megállapította, hogy az első fokú bíróság helyesen rögzített tényállásból okszerű következtetést vont le. Helyesen állapította meg, hogy azon kereseti kérelmek alapján, melyeket a felperes előterjesztett, az alperes határozata nem felülvizsgálható, ugyanis az alperes megismételt eljárásban köteles volt a bíróság instrukcióit végrehajtani, és ennek eleget is tett. A megismételt eljárásban hozott döntést, tehát a házastársak közös vagyonmérleg felállítását és ennek következményeként levont csökkentett adóhiány és bírság összegét keresetében a felperes nem vitatta. A felperes által felhozott érvek alapján az alperesi határozat nem volt felülvizsgálható, illetőleg annak jogszabálysértő volta nem volt megállapítható. Ezt az első fokú bíróság is helyesen állapította meg. Kiemeli a felülvizsgálati bíróság, hogy a felülvizsgálati bíróság sem

vizsgálhatja felül az első fokú ítéletet, illetőleg az azt megelőző eljárás jogszerűségét azon kérelmekre tekintettel, melyeket a felperes a felülvizsgálati kérelmében felsorakoztatott. Azokat az érveket egy anyagi jogerővel bíró ítélet már lezárta, az ellen az ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet a felperes nem terjesztett elő, tehát az már semmilyen szempontból nem vitatható. A megismételt eljárásban az adóhivatal a bíróság instrukcióinak eleget tett, ezt helyesen állapította meg az első fokú bíróság meghozott ítéletével, és ugyancsak helyesen hivatkozott az alkalmazandó jogszabályokra is.

Ennél fogva a felülvizsgálati bíróság a felülvizsgálati kérelmet, mint megalapozatlant elutasította, és a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről a Kúria az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2012. április 19.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró